

PROTOKÓŁ
z posiedzenia Komisji Habilitacyjnej
w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego
dr Annie Hrynowieckiej
z dnia 12 marca 2020 roku.

Komisja habilitacyjna, powołana przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów w dniu 07 listopada 2019 roku w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr Anny Hrynowieckiej w składzie:

Przewodniczący – prof. dr hab. Stanisław Skompski

Sekretarz – dr hab. Monika Jachowicz-Zdanowska

Recenzenci – dr hab. Anna Górecka-Nowak, prof. dr hab. Leszek Marks, dr hab. Elżbieta Worobiec.

Członkowie Komisji – dr hab. Mirosław Makohonienko, dr hab. Barbara Słodkowska
zebrała się w dniu 12 marca 2020 roku na posiedzeniu, które odbyło się w Państwowym Instytucie Geologicznym-Państwowym Instytucie Badawczym w Warszawie.

Zebranie otworzył Przewodniczący, który zapoznał zebranych z planem posiedzenia komisji. Poinformował, iż Komisja winna ustalić metodą głosowania czy dorobek naukowy jak również ranga "Osiągnięcia naukowego" uzasadniają nadanie Habilitantce stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie Nauk Ścisłych i Przyrodniczych w dyscyplinie Nauk o Ziemi i Środowisku. Formalne określenie dziedziny i dyscypliny naukowej jest odmienne od określenia we wniosku Habilitantki (dziedzina Nauk o Ziemi, dyscyplina Geologia). Zmiana ta wynika z aktualnie wprowadzanej hierarchii dziedzin i dyscyplin naukowych, w myśl której dyscyplina Geologia została z mocy prawa przeniesiona do dyscypliny Nauk o Ziemi i Środowisku.

Po stwierdzeniu, że wpłynęły trzy recenzje, Przewodniczący poprosił Recenzentów jak również pozostałych członków komisji o krótkie przedstawienie swoich ocen osiągnięcia habilitacyjnego i pozostałego dorobku naukowego Habilitantki.

Jako osiągnięcie naukowe habilitantka przedstawiła cykl pięciu artykułów naukowych wydanych w latach 2011-2017 pod wspólnym tytułem „Rekonstrukcja zmian roślinności oraz warunków hydroklimatycznych podczas MIS 11c we wschodniej Polsce na podstawie analiz paleobotanicznych”. Przedstawione publikacje to prace współautorskie (2-3 autorów), z których 4 opublikowano w języku angielskim, a jedną w języku polskim.

W przeprowadzonej dyskusji za główne osiągnięcie Habilitantki wszyscy członkowie Komisji uznali połączenie dwóch metod badań paleobotanicznych – analizy palinologicznej i badań makroszczątków roślinnych. To rzadka w dziedzinie paleobotaniki umiejętność wykonywania przez jedną osobę badań palinologicznych i makroskopowych szczątków roślinnych (dodatkowo także analizy tzw. mikrofosyliów pozapyłkowych), które dostarczają wzajemnie uzupełniających się informacji.

Celem omawianego osiągnięcia naukowego było odtworzenie zmian roślinności lądowej i ekosystemów jeziorno-torfowiskowych interglacjału mazowieckiego na podstawie kompleksowych badań paleobotanicznych osadów jeziornych i torfowiskowych na Wyżynie Lubelskiej i zachodnim Polesiu. Uzyskane wyniki wysokorozdzielczej analizy palinologicznej i makroszczątków roślinnych, a w szczególności zastosowanie metody wskaźników roślinnych umożliwiło oszacowanie niektórych parametrów klimatycznych (temperatura, opady, wymagania świetlne), co pozwoliło na rekonstrukcję klimatu, nie tylko w czasie interglacjału mazowieckiego wymienionego w tytule osiągnięcia, ale także w schyłkowej fazie poprzedzającego zlodowacenia sanu 2 i w inicjalnej części ochłodzenia pointerglacjalnego związanego ze zlodowaceniem liwca. W zbadanych stanowiskach stwierdzono podobne trendy rozwoju szaty roślinnej i zbiorników wodnych (wahania poziomu wody, trofia) odzwierciedlające regionalne zmiany klimatu, w tym starszą (OHO) i młodszą (YHO) oscylację klimatyczną w interglacjale mazowieckim.

Komisja stwierdziła, że Habilitantka wykazała się bardzo dobrym warsztatem naukowym. Do jej osiągnięć należy zaliczyć badania w Staruni na Ukrainie w znalezisku nosorożca włochatego i z okolic Gorzowa Wielkopolskiego nosorożca „leśnego” – *Stephanorhinus kirchbergensis*. Tu przeprowadziła rekonstrukcje roślinności lokalnej i klimatu oraz odtworzyła dietę nosorożca. Stanowiska interglacjału emskiego opracowała palinologicznie na obszarze Tatr, Pienin, półwyspu Bałtyku i Niemiec. Badała również osady schyłku zlodowacenia wisły i holocenu. Podkreślono również wieloaspektowość prowadzonych przez Habilitantkę badań, różne obszary badań, praktycznie z obszaru całej Polski, a także z dna Bałtyku i z Niemiec.

Za podstawowy mankament prezentowanego osiągnięcia naukowego Habilitantki Komisja uznała wielokrotne wykorzystywanie opublikowanych rezultatów doktoratu, opieranie osiągnięcia na tym samym co w doktoracie stanowisku Nowiny Żukowskie. Profil Nowiny Żukowskie, choć poszerzony o analizy makroszczątków trzykrotnie powtarzał się w cyklu publikacji przedstawionych do oceny. Habilitantka samodzielnie wykonała analizy

pyłkowe tylko dla profilu Dobropol B, w pozostałych pracach wykorzystała wyniki badań palinologicznych innych autorów (I.A. Pidek., H. Winter).

Komisja krytycznie oceniła przygotowanie autoreferatu, który został opracowany dość chaotycznie. Inny tytuł osiągnięcia naukowego jest podany w autoreferacie, a inny w załączniku nr. - 5. We wniosku błędnie podano tytuły trzech publikacji wchodzących w skład prezentowanego osiągnięcia habilitacyjnego. Współautorzy artykułów cyklu habilitacyjnego nie określili udziału procentowego w przygotowaniu tych artykułów. Tylko w przypadku jednej publikacji współautorka oszacowała wielkość swojego udziału w procentach. Oświadczenia pozostałych współautorów zawierają jedynie merytoryczne wskazanie ich wkładu w powstanie publikacji (co zostało ocenione pozytywnie), ale bez podania informacji na temat udziału procentowego.

Tytuł osiągnięcia nie został dobrze sformułowany, bowiem prace obejmują szerszy zakres czasowy niż MIS 11c i bardziej odpowiednim byłby termin *interglacjał mazowiecki (holsztyński)*. W dyskusji część z członków Komisji uznała przedstawiony wniosek Habilitantki za przedwczesny, podkreślając m.in. brak w dorobku Habilitantki obszerniejszych samodzielnych opracowań.

Na dorobek publikacyjny Habilitantki składają się 62 publikacje, przeważnie w języku angielskim, opublikowane w czasopismach krajowych i zagranicznych. Wszystkie prace opublikowane w czasopismach z bazy JCR są wieloautorskie, a Habilitantka jest pierwszą autorką w jednej z nich. Swoją udział procentowy w pracach z listy JCR Habilitantka szacuje na 10-35%. Wartości współczynników bibliometrycznych Habilitantki nie odbiegają od wartości tych parametrów spotykanych we wnioskach habilitacyjnych. Dr Anna Hrynowiecka brała udział w realizacji zadań statutowych PIG-PIB. Ma predyspozycje do pracy w zespołach badawczych, na co wskazuje jej udział i kierowanie grantami i projektami badawczymi. Wykazuje także dużą aktywność w prezentacji wyników swoich badań podczas licznych konferencji krajowych i zagranicznych.

W dyskusji Komisja pozytywnie oceniła kompetencje Habilitantki w badaniach paleobotanicznych czwartorzędu. Bez wątplenia Habilitantka jest badaczem kompetentnym w zakresie bio- i klimatostratygrafii czwartorzędu, o interesującym i zróżnicowanym dorobku naukowym. Postępowanie habilitacyjne zostało wszczęte 8 lat po uzyskaniu stopnia doktora. Jest to stosunkowo krótki okres, w którym Habilitantka znacznie poszerzyła swoją wiedzę w zakresie paleobotaniki włączając w tym czasie w krąg swoich zainteresowań analizę makroszczątków roślinnych. Ze względu na niezbyt długie doświadczenie badawcze nie wszystkie konkluzje wydają się zasadne i udane, ale nie umniejsza to faktu, że nabyte

umiejętności świadczą o odpowiednich kwalifikacjach Habilitantki jako samodzielnego pracownika nauki. Jej dalsza praca zapewne przyczyni się do rozwoju paleobotaniki czwartorzędu, zwłaszcza plejstocenu – dziedziny coraz bardziej dotkniętej ubytkiem krajowych kadr. Niewątpliwie Habilitantka jest w pełni przygotowana do kształcenia młodych adeptów nauki w dziedzinie bardzo pożądanej, gdyż pracochłonność i czasochłonność metod paleobotanicznych ogranicza istotnie zainteresowania młodszych pokoleń rodzaju pracami.

Po dyskusji Przewodniczący poddał pod głosowanie Opinię i Uchwałę rekomendującą Radzie Naukowej Państwowego Instytutu Geologicznego - Państwowego Instytutu Badawczego nadanie dr Annie Hrynowieckiej stopnia doktora habilitowanego.

W głosowaniu jawnym udział wzięli wszyscy obecni na posiedzeniu Członkowie Komisji.

Wyniki głosowania:

Uprawnionych do głosowania było siedmiu członków Komisji Habilitacyjnej.

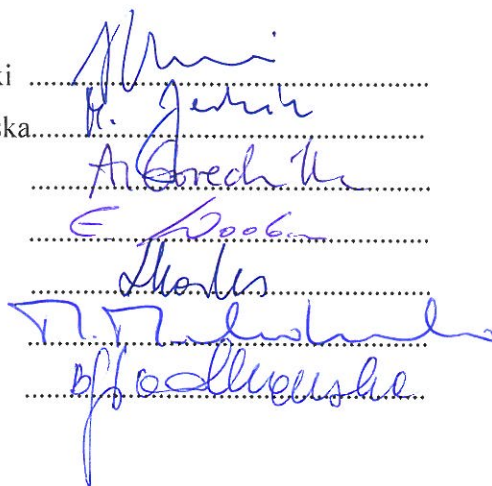
Oddano 7 głosów ważnych:

- głosów za rekomendacją nadania dr Annie Hrynowieckiej stopnia doktora habilitowanego: 4
- głosów za rekomendacją odmowy nadania dr Annie Hrynowieckiej stopnia doktora habilitowanego: 3
- głosów wstrzymujących: 0

Komisja Habilitacyjna dr Anny Hrynowieckiej pod przewodnictwem prof. dr. hab. Stanisława Skompskiego zwykłą większością głosów podjęła uchwałę skierowaną do Rady Naukowej Państwowego Instytutu Geologicznego - Państwowego Instytutu Badawczego rekomendującą nadanie dr Annie Hrynowieckiej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie Nauk Ścisłych i Przyrodniczych, dyscyplinie Nauki o Ziemi i Środowisku.

Podpisy członków komisji:

1. przewodniczący komisji: prof. Stanisław Skompski .....
2. sekr. komisji: dr hab. Monika Jachowicz-Zdanowska.....
3. recenzent: dr hab. Anna Górecka-Nowak .....
4. recenzent: dr hab. Elżbieta Worobiec .....
5. recenzent: prof. Leszek Marks .....
6. członek komisji: dr hab. Mirosław Makohonienko .....
7. członek komisji: dr hab. Barbara Słodkowska .....

Handwritten signatures in blue ink corresponding to the list members. The signatures are written on the dotted lines to the right of the list items. The first signature is for Stanisław Skompski, followed by Monika Jachowicz-Zdanowska, Anna Górecka-Nowak, Elżbieta Worobiec, Leszek Marks, Mirosław Makohonienko, and Barbara Słodkowska.